

Търговскиятъ синъ Тза-еръ.

Китайска приказка.

Дълбока, черна нощъ лежеше надъ селцето Чуо: ни една звѣздица на небето, ни една свѣтлинка изъ селскитѣ кжщурки, ни единъ кучи лай, ни единъ буденъ гласъ. Всичко потъгнало въ тиха, дълбока почивка.

Но отеднашъ тишината се наруши отъ шума на нѣкакви си колела; чуваше се прѣхтенето на коне, дрънкането на синджири . . . Въ мрачината се назѣрка нѣкаква кола и край нея нѣкакъвъ всадникъ, чийто конъ удряше тѣло съ копитата си о меката селска улица. Едно куче започна да лае, скоро му се обади друго, трето и — заведнашъ цѣлото село екна отъ лая и воя на вѣрнитѣ селски пазачи.

Колата спре прѣдъ една кжща въ края на селото: конетѣ спреха сами, безъ да имъ извика нѣкой. Всадникътъ сжщо спре при вратата и чукна съ края на камшика си нѣколко пѣти кратко и остро. Скоро свѣтна прѣзъ една малка дупка на самата врата и нѣкой запита съ плахъ и треперещъ гласъ:

— Кой е вънъ?